

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 16.10.1980, sp. zn. Tz 7/80, ECLI:CZ:NS:1980:TZ.7.1980.1

Číslo: 37/1981

Právní věta: Soud nemůže rozhodovat o společném způsobu výkonu postupně uložených trestů odnětí svobody podle § 320 odst. 3 tr. ř. jestliže jeden ze dvou postupně uložených trestů byl již vykonán.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 16.10.1980

Spisová značka: Tz 7/80

Číslo rozhodnutí: 37

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení vykonávací

Předpisy: 141/1961 Sb. § 320 odst. 3
§ 324

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 37/1981 sb. rozh.

Soud nemůže rozhodovat o společném způsobu výkonu postupně uložených trestů odnětí svobody podle § 320 odst. 3 tr. ř. jestliže jeden ze dvou postupně uložených trestů byl již vykonán.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 16. 10. 1980 sp. zn. [Tz 7/80](#).)

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil pravomocné usnesení okresního soudu pro Prahu-východ ze dne 19. března 1980 sp. zn. 15 Nt 208/80.

Z odůvodnění:

Okresní soud pro Prahu-východ rozhodl usnesením ze dne 19. března 1980 sp. zn. 15 Nt 208/80 podle § 320 odst. 3 tr. ř., že obviněný Z. A. postupně uložené tresty odnětí svobody, a to trest v trvání 3 měsíců, uložený rozsudkem okresního soudu v Sokolově z 29. října 1979 sp. zn. 1 T 152/79, a v trvání 8 měsíců, uložený rozsudkem okresního soudu v Sokolově z 25. dubna 1979 sp. zn. 3 T 60/79, vykoná ve druhé nápravně výchovné skupině.

Proti tomuto usnesení podal dne 25. září 1980 generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona. V ní uvádí, že rozsudkem okresního soudu v Prostějově ze dne 20. března 1975 sp. zn. 1 T 28/75 byl Z. A. odsouzen pro trestný čin podle § 109 odst. 1 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců. Výkon trestu mu byl milostí prezidenta republiky dne 7. července 1975 prominut. Rozsudkem okresního soudu v Sokolově ze dne 25. dubna 1979 sp. zn. 1 T 60/79 byl odsouzen pro trestný čin podle § 202 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let. Rozsudkem téhož soudu ze dne 29. října 1979 sp. zn. 1 T 152/79 byl odsouzen pro přečin podle § 9 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců s tím, že tento trest vykoná ve druhé nápravně výchovné skupině.

Vzhledem k tomuto druhému odsouzení rozhodl okresní soud v Sokolově usnesením ze dne 9. ledna 1980 sp. zn. 3 T 60/79, že odsouzený vykoná trest ve výši 8 měsíců odnětí svobody v první nápravně výchovné skupině, protože nebyl dosud ve výkonu trestu odnětí svobody.

Odsouzený nastoupil dne 28. listopadu 1979 výkon trestu odnětí svobody v trvání tří měsíců z rozsudku okresního soudu v Sokolově ze dne 29. října 1979 sp. zn. 1 T 152/79. Trest vykonal dne 28. 2. 1980 v NVÚ Říčany. Dnem 5. března 1980 byl přemístěn k dalšímu výkonu trestu do NVÚ č. 2 Praha.

Náčelník NVÚ Říčany předložil dne 20. února 1980 okresnímu soudu pro Prahu-východ návrh, aby odsouzený vykonal ve druhé nápravně výchovné skupině i trest ve výši 8 měsíců, o jehož výkonu bylo shora uvedeným usnesením okresního soudu v Sokolově rozhodnuto. Návrh nijak blíže nezdůvodnil, zejména neuvedl, jak se odsouzený ve výkonu trestu chová, zda výkon trestu na něho výchovně působí, nebo zda naopak svým chováním odůvodňuje návrh na sjednocení výkonu trestu do druhé nápravně výchovné skupiny.

Okresní soud pro Prahu-východ napadeným usnesením vyhověl návrhu náčelníka NVÚ Říčany a podle § 320 odst. 3 tr. ř. rozhodl, že odsouzený oba tresty vykoná ve druhé nápravně výchovné skupině. Své rozhodnutí odůvodnil zejména tím, že ze spisů okresního soudu v Sokolově, které si k jednání vyžádal, zjistil, že stupeň narušení odsouzeného je takový, jako je obvyklé u odsouzených ve druhé nápravně výchovné skupině. Pro dosažení účelu trestu bude proto podle názoru soudu nutné intenzivnější působení na převýchovu odsouzeného. Tímto rozhodnutím byl porušen zákon v ustanovení § 320 odst. 3 tr. ř. Porušení zákona v ustanovení § 320 odst. 3 tr. ř. je spatřováno v tom, že v době rozhodování odsouzený již nevykonával dva postupně uložené tresty, ale jen druhý uložený trest, když výkon prvního z těchto trestů byl již ukončen. Tato skutečnost byla soudu známa z podkladů, které měl k dispozici.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal na podkladě podané stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Rozsudkem okresního soudu v Sokolově ze dne 29. října 1979 sp. zn. 1 T 152/79 byl obviněný Z. A. odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na tři měsíce, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny. Usnesením okresního soudu v Sokolově ze dne 9. ledna 1980 sp. zn. 3 T 60/79 bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 tr. zák., že obviněný vykoná trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců, jehož výkon byl původně podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let. Pro výkon tohoto trestu byl obviněný zařazen podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. do první nápravně výchovné skupiny. Toto usnesení nabylo právní moci dne 25. ledna 1980. Poněvadž v této době obviněný neměl ještě zcela vykonán trest odnětí svobody, pro jehož výkon byl zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny, vzniklou situaci bylo třeba řešit na podkladě ustanovení § 320 odst. 3 tr. ř. Podle tohoto ustanovení, je-li u trestů odnětí svobody postupně uložených stanoven různý způsob výkonu trestu, určí společný způsob postupně uložených

trestů soud, v jehož obvodu se trest odnětí svobody vykonává.

Z citace uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že nezbytnou podmínkou pro to, aby soud mohl ve smyslu ustanovení § 320 odst. 3 tr. ř. rozhodnout o společném způsobu výkonu postupně uložených trestů je, aby obviněný vedle současně vykonávaného trestu odnětí svobody měl vykonat ještě další trest odnětí svobody. Přitom není rozhodné, zda tento další trest byl přímo uložen jako nepodmíněné odnětí svobody nebo zda byl původně uložen jako podmíněný trest odnětí svobody nebo jako nápravné opatření nebo peněžitý trest a později došlo k nařízení výkonu trestu odnětí svobody (jako ve věci obviněného Z. A. sp. zn. 3 T 60/79 okresního soudu v Sokolově) nebo k přeměně v odnětí svobody nebo k nařízení náhradního trestu. Není ani rozhodné, zda jde o celý dosud nevykonaný trest odnětí svobody nebo o výkon jeho zbytku po předchozím přerušení (§ 325 a § 328 tr. ř.), anebo o rozhodnutí, že podmíněně propuštěný se ve zkušební době neosvědčil (§ 64 odst. 1 tr. zák.).

Okresní soud pro Prahu-východ mohl a měl o společném způsobu výkonu postupně uložených trestů rozhodnout v době, kdy obviněný ještě vykonával první z postupně uložených trestů. K jeho odpykání došlo dne 28. února 1980 a od uvedeného dne nepřicházelo rozhodování podle ustanovení § 320 odst. 3 tr. ř. v úvahu, neboť už nemohlo jít o společný způsob výkonu postupně uložených trestů. Jestliže přesto okresní soud pro Prahu-východ rozhodl usnesením ze dne 19. března 1980 sp. zn. 15 Nt 208/80, že obviněný vykoná oba postupně uložené tresty odnětí svobody ve druhé nápravně výchovné skupině, porušil zákon v ustanovení § 320 odst. 3 tr. ř. v neprospěch obviněného.

Pro úplnost je třeba dodat, že v době, kdy soud rozhodoval o společném způsobu výkonu trestů odnětí svobody, přicházelo v úvahu rozhodnout podle § 324 tr. ř. jen o změně způsobu výkonu toho trestu, který dosud vykonán nebyl, jestliže byly pro takový postup splněny potřebné podmínky.